

Mødet den 19. Marts 1936.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Alb. Olsen og Vald. Pedersen.

1. (J. Nr. 50°—1935). Meddelelse fra Arbejdsgiverforeningen om, at denne har valgt Overingeniør E. V. Andersen og Direktør L. Mikkelsen til **Voldgiftsmænd** i Sagen mod Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 860—1935). Indstilling angaaende Besættelse af en ledig **Politibetjentplads**.

Fra Politimesteren forelaa følgende alfabetiske Indstilling:

Styrmænd C. P. Bredal Jensen, Aarhus.

Konstruktør E. Fr. Schou, do.

Mekaniker Oluf C. Skelmose, do.

C. P. Bredal Jensen ansattes.

3. (J. Nr. 859—1935). Indstilling fra Skoleudvalget angaaende Fordeling af **Chr. IX's Jubelaarslegat**. Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 899—1935). Indstilling fra Vandværksudvalget angaaende **Levering af Vand** til Gl. og Ny Kongsvang Vandværker.

Følgende Overenskomst med Gl. Kongsvang Vandværk forelaa:

»Mellem Aarhus Kommune og Gl. Kongsvang Vandværk oprettes herved følgende Overenskomst angaaende Levering af Vand:

§ 1.

Aarhus Kommune paatager sig i Henhold til denne Kontrakts Bestemmelser at levere alt fornødent Vand til Gl. Kongsvang Vandværk og at levere dette fra Vandværkets 1. Trykzone med Beholderkote + 50 m gennem den eksisterende 6" Trykledning og den eller de Hoved-Vandmaalere, der herpaa eller paa anden Ledning maatte blive forlangt anbragt af Aarhus Vandværk, Aarhus Kommune forpligter sig endvidere til at levere og vedligeholde disse Hovedvandmaalere uden Udgift for Gl. Kongsvang Vandværk, hvorimod Anbringelsen af saadanne bekostes af Gl. Kongsvang Vandværk.

§ 2.

Gl. Kongsvang Vandværk forpligter sig til at tage alt fornødent Vand fra Aarhus Kommune og modtage det gennem ovennævnte Hovedvandmaalere.

§ 3.

Den aarlige Vandafgift opkræves kvartalsvis af Aarhus Kommunes Skattekontor paa Grundlag af de af Aarhus Vandværk aflæste Hovedvandmaalere.

Prisen fastsættes til 6 Øre over den til enhver Tid gældende Pris for Vand til Husholdningsbrug (for Tiden 18 Øre pr. m³) i Aarhus Kommune. For Spild godtgøres indtil 5 %.

§ 4.

I særlige varme Perioder kan der forlanges Indskrækning i Vandforbruget, særligt hvad Vand til Havevanding, Vejvanding m. m. angaar.

Ved Nyanlæg eller Reparation paa Byens Ledninger kan det i Lighed med Aarhus Vand-

værks Regulativ for Levering af Vand blive nødvendigt for kortere eller længere Tid at afspærre Vandet i et Distrikt, hvorfor der saa vidt muligt i god Tid vil blive givet Gl. Kongs-
vang Vandværk Underretning herom.

Forøvrigt er enhver, til hvem Vand leveres fra Vandværket, pligtig til, uden derfor at kunne gøre Fordring paa Godtgørelse, at underkaste sig de Ulemper, som maatte kunne opstaa paa Grund af indtrædende Brud eller andre Mangler ved den offentlige Vandledning og Vandforsyning og disse Manglers Afhjælpning.

I Ildebrandstilfælde, og naar det ellers findes nødvendigt, er Ejerne pligtige til at taale de Foranstaltninger, som Politiet, Brandvæsenet eller Vandværksudvalget med Hensyn til Vandledningernes Afbenyttelse maatte træffe i det offentliges Interesse.

§ 5.

Enhver større Udvidelse af det bestaaende Forsyningsomraade samt evt. ekstraordinært Vandforbrug til Springvand eller lignende kan kun finde Sted, naar Aarhus Vandværksudvalg har givet sin Tilladelse hertil.

§ 6.

Denne Overenskomst træder straks i Kraft og er gældende til 1. April 1941, hvorefter den fra begge Sider kan opsiges med 1 Aars Varsel.

Samtidig bortfalder den hidtil gældende Kontrakt af ²⁴/₅ 1934«.

Med Ny Kongsvang Vandværk forelaa enslydende Overenskomst, dog med følgende Afvigelser:

§ 1: »6" Trykledning« ændres til »3" Trykledning«.

§ 3 tilføjes: »Ny Kongsvang Vandværk forpligter sig til at nedlægge det hidtil opretholdte selvstændige Vandværk«.

§ 6. Sidste Stykke udgaar.

H. J. B a d e n mindede om, at Aarhus i nogle Aar havde leveret Vand til Gl. Kongsvang og været Reserve for Ny Kongsvang. Prisen havde hidtil været 36 Øre eller det dobbelte af Prisen i Aarhus; nu var man gaaet ned til 24 Øre, men samtidig nedlægges Ny Kongsvang Vandværk. Taleren anbefalede at tiltræde Overenskomsterne.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at det jo var en stor Nedsættelse, men da disse Kvarterer havde stillet sig forstaaende overfor Aarhus Kommune, var der maaske Grund til at vise dem denne Opmærksomhed.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 888—1935). Indstilling fra Slagtehusudvalget angaaende Opslag af Stillingen som **Slagtehusinspektør**.

H. J. B a d e n erindrede om, at Inspektør Bernt Jensen var afgaaet ved Døden. Man foreslog Stillingen opslaaet i 3. Lønklasse som hidtil.

Tiltraadtes.

6. (J. Nr. 50^b—1935). Indstilling fra Lønudvalget angaaende Ændringer i Overenskomsten med de **kommunale Arbejdsmands Fagforening**.

Følgende Indstilling forelaa:

»Under Henvisning til det ærede Byraads Skrivelse af 27. December f. A. meddeles herved, at Lønudvalget paa Foranledning af Fagforeningens hoslagte Skrivelse af 2. f. M. har forhandlet med Fagforeningen angaaende de af samme i nævnte Skrivelse med Bilag ønskede Ændringer til den bestaaende Overenskomst.

Lønudvalget og Fagforeningen er under Forhandlingerne enedes om visse Ændringer til Overenskomsten, saaledes som angivet paa vedlagte Overenskomsteksemplar, idet de med rødt foretagne Rettelser angiver nye Bestemmelser, medens de med grønt foretagne Tilføjelser angiver allerede bestaaende Bestemmelser, som dog ikke tidligere har været indeholdt i Overenskomsten.

Man indstiller herved til Byraadet at vedtage Overenskomsten i den ændrede Form«.

Borgmesteren sntog, man kunde tiltræde Overenskomsten, da Ændringerne ikke medførte væsentlige Udgifter for Kommunen.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 896—1935). Indstilling fra Lønudvalget angaaende en Pensionsordning for **Tuberkulosestationens Sygeplejersker**.

Følgende Indstilling forelaa:

»Foranlediget ved Andragende fra Dansk Sygeplejeraad om Etablering af en Pensionsordning for Tuberkulosestationens Sygeplejersker har Hospitalsudvalget hos Kommunernes Pensionskasse indhentet Tilbud paa en saadan Pensionsforsikring. Udvalget foreslaar at antage hoslagte Tilbud til de i Pensionskassens Skrivelse af 4. ds. angivne Helaarspræmier, samt at Sygeplejerskerne selv gennem Lønfradrag udreder Præmierne. Til Gengæld ydes der Sygeplejerskerne hver et personligt, ikke pensionsgivende Tillæg, der falder ved indtrædende Alderstillæg og altid udgør den paagældendes Helaarspræmie minus 5 % af den paagældendes Grundløn og Alderstillæg.

Idet Sagen fremsendes til Byraadet meddeles, at Lønudvalget kan tiltræde Forslaget,

saaledes at hoslagte Overenskomst mellem Aarhus Kommune og Kommunernes Pensionskasse oprettes«.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 847—1935). Indstilling fra Lønudvalget angaaende **Kæmner A. Brendstrups Pension.**

Følgende Indstilling forelaa:

»I Skrivelse af 4. ds. har Byraadet meddelt Lønudvalget, at Fuldmægtig A. Brendstrup fra 1. April d. A. konstitueres som Kæmner, og samtidig anmodet Lønudvalget om at afgive Erklæring m. H. t. Ordning af Pensionsforholdet.

Saaledes foranlediget skal man tillade sig at foreslaa, at kun Begyndelseslønnen i 2. Lønklasse, 6000 Kr., regnes som pensionsgivende«

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 894—1935). Indstilling fra Lønudvalget om **fast Ansættelse** af Ingeniør ved Brolægningsvæsenet A. C. Holm Petersen.

Følgende Indstilling forelaa:

»I Skrivelse af 9. ds. har Brolægningsudvalget fremsat Forslag om, at Ingeniør ved Brolægningsvæsenet A. C. Holm Petersen, som er født 1. September 1897 og antaget 1. April 1934, fra 1. April d. A. at regne fast ansættes i 4. Lønklasse med Lønanciennitet fra 1. Januar 1929.

Idet meddeles, at Lønudvalget kan tiltræde Forslaget, indstiller man herved til Byraadet, at Ingeniøren ansættes som ovenfor anført. — Helbredsattest for den paagældende fremsendes hoslagt.«

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 895—1935). Indstilling fra Lønudvalget om, at Konstruktor P. Frederiksen ved Brolægningsvæsenet **oprykkes i 5. Lønklasse.**

Lønudvalget indstiller, at Andrageren fra 1. April d. A. at regnes oprykket til 5. Lønklasse med Lønanciennitet fra Oprykningsdagen.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at det var lidt urimeligt, at unge Konstruktører straks skulde i 5. Lønklasse, og man havde saa brugt 6. Lønklasse som en Overgangsform.

J. R. Fanger bekræftede, at ved det ny Lønregulativ af 1931 kom nogle Konstruktører i 6. Lønklasse, deriblandt Frederiksen. Nu havde han været ved Brolægningsvæsenet i 5 Aar og var en dygtig Mand, hvorfor han burde oprykket.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 796—1935). Indstilling fra Socialudvalget om forskellige **Forfremmelser paa Socialkontoret.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Udvalget tillader sig herved at indstille, at Fuldmægtig H. O. Randlev Rasmussens Stilling fra 1. April 1936 omnormeres til 4. Lønklasse, og at han benævnes Bogholder ved Socialkontoret.

Samtidig indstiller man, at Fuldmægtig cand. jur. J. A. Svendsen, der siden 23. Maj 1935 har gjort Tjeneste ved Socialkontoret, fra 1. April 1936 fast ansættes, og at hans Stilling samtidig omnormeres til en Ekspeditionssekretær-Stilling med Aflønning efter 4. Lønklasse.

Der foreligger tilfredsstillende Helbredsattest.«

Tiltraadt af Lønudvalget, saaledes at Lønancienniteterne fastsættes til $\frac{1}{4}$ 1936.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 909—1935). Indstilling angaaende Ansættelse af en **Nattevagt ved Arresthuset.**

Fra Udvalget forelaa følgende Indstilling:

- 1) Maskinist Helge Nielsen, Aarhus.
- 2) Vægter N. E. Nielsen, Aarhus.
- 3) Arbejdsmand Carl A. Petersen, Aarhus.

Stecher Christensen foreslog at ansætte Helge Nielsen.

J. C. Sørensen ønskede Sagen udsat for at faa Forholdet undersøgt angaaende en Mand, som var Reserve deroppe.

Sagen udsattes.

13. (J. Nr. 876—1935). Indstilling om Bevilling af et **personligt Tillæg til Kommunebogholderen.**

Budgetudvalget anbefaler, at der fra $\frac{1}{4}$ d. A. tilstaas Kommunebogholder Agger et personligt, ikke pensionsgivende Tillæg paa 1000 Kr. aarlig. Tiltraadt af Lønudvalget.

Indstillingen vedtoges.

14. (J. Nr. 901—1935). Andragende fra Kæmnerfuldmægtig A. Brendstrup om **Godtgørelse for et Tab** paa 451 Kr., som han har lidt ved at forestaa Udbetaling af Aldersrente og Enkebørnsunderstøttelse.

Anbefalet af Kasseudvalget.

Unmack Larsen spurgte, hvorledes man egentlig udregnede et saadant Beløb, naar der var gaaet flere Aar, siden Manden havde Bestyrelsen af den tilsyneladende meget vanskelige Kasse. Det saa underligt ud, at der var gaaet saa lang Tid, inden der kom Ansøgning til Byraadet om Beløbet, og at det nu skete samtidig med, at vedkommende skulde tiltræde en stor Stilling ved Kommunen. Beløbet var egentlig ikke dokumenteret, og Betalingen deraf kunde have forskellige Konsekvenser for Folk med større eller mindre Kasser under sig. Hvis Manden

havde noget til gode, burde han have søgt om at faa det straks.

Alexander Jensen udtalte, at Manden ikke kunde gøre for, at Udvalgene eller andre havde syltet Sagen. Han havde formentlig i rette Tid krævet at faa udbetalt det Tab, som han selv var uden Skyld i, og han gjorde egentlig Kommunen en Tjeneste, naar han ikke ogsaa krævede Renter af Beløbet.

J. R. Fanger fandt det underligt, at Unmack Larsen rejser dette Spørgsmaal, da Sagen i rette Tid var rejst overfor Socialudvalget, og det har anbefalet, at han faar Beløbet udbetalt.

Unmack Larsen benægtede, at det var anbefalet af Socialudvalget.

Borgmesteren oplyste, at Underskudet stammer fra Oktober 1933, og den første Skrivelse kom i December 1934 og blev henvist til Socialkontoret. Sagen gik saa frem og tilbage mellem dette og Kæmnerkontoret og til sidst til Kommunebogholderen, saa der var gaaet ca. et Par Aar, før Sagen kom i Byraadet. Taleren skulde ikke udtale sig om Grunden til Forsinkelsen, men vilde henstille, at man udbetaler Pengene.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 293—1935). Andragende fra Politibetjent J. Sejer Jensen om Refusion af en Udgift til **Lægespecialistbehandling.**

Lønudvalget anbefaler, at det omhandlede Beløb, 108,55 Kr., refunderes.

Bevilgedes.

16. (J. Nr. 725—1935). Andragende fra fhv. Kontorassistent A. Husted om fortsat **Pensionstillæg.**

Lønudvalget indstiller, at der for Regnskabs-

aaret 1936—37 bevilges Andrageren en Understøttelse paa 500 Kr. aarlig uden Dyrtdstillæg.
Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 891—1935). Andragende fra afd. Opsyns-
betjent Hugo Lynges Enke om **Understøttelse**.
Anbefalet af Parkudvalget.

Lønudvalget indstiller, at der for Regnskabs-
aaret 1936—37 ydes hende 300 Kr. uden Dyrtds-
tillæg.

Indstillingen vedtoges.

18. (J. Nr. 873—1935). Andragende fra Skoletandlæge-
Hauerbachs Enke om at maatte beholde **Børne-
tillæg** ubeskaaret efter Datterens fyldte 18. Aar.

Lønudvalget kan ikke anbefale Andragendet.
Kunde ikke bevilges.

19. (J. Nr. 893—1935). Andragende fra fhv. Opsyn
ved Nødtørftsanstalterne, Fru K. Nielsen, om **Un-
derstøttelse**.

Lønudvalget indstiller, at der for Regnskabs-
aaret 1936—37 ydes hende 150 Kr. uden Dyr-
tidsstillæg.

Indstillingen vedtoges.

20. (J. Nr. 902—1935). Indstilling fra Brandkommis-
sionen om, at **Hæderstegnet** tildeles Brandmester
S. N. Lauritzen.

Unmack Larsen spurgte, med hvilken
Motivering dette Hæderstegn uddeltes.

Stecher Christensen svarede, at det
uddeltes efter 25 Aars god Tjeneste.

Borgmesteren oplyste, at det blev i sin
Tid indført efter Forslag af to fremragende Parti-
fæller i Brandkommissionen, nemlig Samuelsen
og S. Pedersen.

J. R. Fanger mente, det var et Ordenstegn,
som Justitsministeriet har indstiftet, og det brug-
tes alle Steder.

Borgmesteren svarede, at det var godkendt af Justitsministeriet, men Forslaget var kommet herfra.

Indstillingen vedtoges.

21. (J. Nr. 875—1935). Andragende fra stud. mag. Hans Lassen om **Studielaan**.

Skoleudvalget anbefaler, at der paa de sædvanlige Betingelser m. H. t. Tilbagebetaling af Laanet tilstaas Andrageren et Studielaan paa 300 Kr. aarlig i 2 Aar.

Indstillingen vedtoges.

22. (J. Nr. 911—1935). Indstilling fra Skoleudvalget om Tildeling af kommunale Fripladser ved de private **Realskoler**.

Følgende Indstilling forelaa:

Ax. Hansens Skole: Arne Christensen og Grethe Søndergaard.

Fru Laursens Skole: Børge Pedersen og Anna Christensen.

Frk. Smiths Skole: Maja Pedersen.

Frk. Kochs Skole: Jytte Sørensen.

Indstillingen vedtoges.

23. (J. Nr. 901—1935). Andragende fra Pantelaaner Vald. Nielsen om at maatte fravige Bestemmelserne i **Panteregulativets § 1**.

Anbefalet af Budgetudvalget.

Borgmesteren oplyste, at Andragendet skulde til Ministeriet med Byraadets Erklæring. Efter Regulativet maatte der kun tages Rente for den Tid, Pantet staar, men der andrages om, at Renten maa beregnes for mindst 1 Maaned, og da det næppe kunde løbe rundt uden dette, havde Udvalget anbefalet det.

Tiltraadtes.

24. (J. Nr. 50—1935). Indstilling om, at Reparator

paa Ting- og Arresthuset, Jul. Pedersen, faar **fast Ansættelse** fra 1. Marts d. A.

Borgmesteren antog, man kunde tiltræde Forslaget, da Spørgsmaalet om Maskinmesterstillingen nu var afgjort, og han ansættes som almindelig Arbejder.

Indstillingen vedtoges.

25. (J. Nr. 874—1935). Andragende fra Taxavognmand S. Sørensen om Tilladelse til at overdrage en **Holdeplads**.

Brolægningsudvalget kan under Hensyn til de særlige Forhold, her er til Stede, anbefale, at S. Sørensen faar Tilladelse til at overdrage Holdepladsen for X 121 til Chauffør Søren Petersen.

Andr. Bitsch anbefalede Indstillingen paa Grund af de særlige Forhold, men det var ellers imod Udvalgets principielle Stilling, og det vilde næppe gentage sig i Fremtiden.

Indstillingen vedtoges.

26. (J. Nr. 870—1935). Andragende fra Aarhus Reklameforening om Bevilling af 600 Kr. til en Middag under en paatænkt **Radiodiskussion** i Aarhus den 6. April.

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Borgmesteren bemærkede, at man selvfølgelig gerne vilde have en saadan Diskussion, men Foreningen maatte nok selv kunne betale en Middag.

Kunde ikke bevilges.

27. (J. Nr. 36—1935). Andragende fra **Falcks Redningskorps** om, at Kommunens Abonnement forhøjes med 2000 Kr.

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Borgmesteren erkendte, at efter de foreliggende Oplysninger var det ikke nogen særlig god Forretning for Falck, men derfor kunde man næppe gaa med til en Forhøjelse.

Kunde ikke bevilges.

28. (J. Nr. 861—1935). Besværing fra Snedkermester Steckhahn over, at Leverancen af **Ligkister til Socialkontoret** er frataget ham.

Fra Socialkontoret forelaa følgende Erklæring:

»Tilbagesendes Aarhus Byraad, idet man skal meddele, at det sociale Udvalg for at sikre sig, at Ligkister til Brug for Socialkontoret forarbejdes af organiserede Svende og her i Byen, har tilsluttet sig Overenskomsten mellem Sygekassen »Aarhus« og Medlemmer af Aarhus Snedkerlav og Arbejdernes Ligkistemagasin. Man har derfor maattet ophøre med at købe Kister hos Steckhahn.«

Tiltraadtes.

29. (J. Nr. 12¹⁰⁸—1935). Indstilling fra Socialudvalget om Bevilling af Understøttelse til **Aldersrentenydere** efter Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5.

Indstillingen vedtoges.

30. (J. Nr. 16⁴⁹—1935). Indstilling fra Socialudvalget om, at Kommunehjælp ydet under Arbejdskonflikten paa Grund af særlig Trang i Henhold til § 307, Stk. 4, ikke skal have **Fattighjælps Virkning**.

Mindretallet tager Forbehold for en Del Personers Vedkommende.

J. C. Sørensen henviste til § 307, hvori der stod, at Kommunalbestyrelsen undtagelsesvis kan bestemme, at Hjælpen ikke skal have Fattighjælps Virkning, naar den er ydet i Anledning af særlig store Forsørgerbyrder, langvarig Sygdom eller andre den paagældende utilregnelige

Aarsager. Naar man saa paa den foreliggende Fortegnelse, kunde det ikke erkendes, at alle de paagældende opfyldte Lovens Krav, og for manges Vedkommende var det positivt i Strid med § 307. Der fandtes f. Eks. paa Listen en Mand, der havde haft Arbejde hele sidste Aar og havde tjent normal Arbejdsløn; han havde ingen Børn i sit Ægteskab, men derimod et Barn udenfor Ægteskabet at betale til, og ham havde man bevilget Huslejhjælp. Der var ikke nogen som helst Begrundelse herfor, for han kunde ikke siges at have særlig stor Forsørgerbyrde. Noget lignende gjaldt for mange andre Personer paa Listen. En anden Mand havde sidste Aar tjent 2570 Kr.; han havde ingen Børn, men havde faaet en Huslejhjælp paa 37,50 foruden sin Understøttelse. Saadanne Tilfælde var direkte i Strid med Lovens § 307, og Mindretallet kunde ikke stemme derfor.

Chr. Nielsen pointerede, at der ogsaa i § 307 stod »andre den trængende utilregnelige Aarsager«, og saadanne var til Stede for manges Vedkommende. Taleren vilde ikke hæfte sig særlig ved det af Landsretssagføreren nævnte Tilfælde; det var maaske et Bevis paa, at der kan slippe en eller anden igennem, som ikke burde tages med, og Udvalget havde ikke haft Lejlighed til at kontrollere disse Folk, før de havde faaet Hjælpen. Men for de andres Tilfælde var der Grunde til Stede, og Taleren vilde anbefale, at man ikke fratager dem deres Valgret. Det var Folk, som havde været arbejdsløse længe før Lockouten, og de kunde ikke betale deres Husleje uden Hjælp; tilmed havde flere af dem søgt om Hjælp, længe før Lockouten traadte i Kraft. De var fra at være arbejdsløse blevet lockoutede,

og dermed var der indtraadt nye Regler for deres Understøttelse; disse Regler kom ikke straks, men der var en Overgangstid, hvor der let kunde ske en eller anden Fejl; men det var i hvert Fald Undtagelser, og man opnaaede jo intet ved at fratage dem deres Valgret.

P. Busch forstod ikke rigtig den Stilling, som Udvalgets Formand her indtog. Taleren havde gennemgaaet Skemaerne sammen med en Embedsmand og havde sat Mærke ved alle, som burde undtages, og af dem var der ikke en eneste, hvor de Grunde var til Stede, der var nævnt i Loven. Mindretallet havde været saa kulant at tage alle med, som havde 3 Børn eller derover, da de med lidt god Vilje kunde siges at have store Forsørgerbyrder; men man kunde ikke, naar man sad med Ansvar for Lovens Administration, lukke Øjnene for Lovens Bestemmelser.

I. C. Sørensen fremhævede et Eksempel, hvor en Mand havde haft en Aarsløn paa 2763 Kr. og faaet Huslejhjælp; han var blevet arbejdsløs den 7. Februar, saa det kunde ikke kaldes langvarig Arbejdsløshed. En anden blev arbejdsløs den 22. Februar og fik ogsaa Tilskud; saaledes var der en hel Række Tilfælde. Hvis der overhovedet var Mening i at gøre en Begrænsning, maatte der pilles flere ud her.

Chr. Nielsen kunde være enig med Landsretssagføreren om enkelte Tilfælde og vilde samtidig sige, at den næste Liste vilde komme til at se lidt anderledes ud. Der kunde i en Overgangstid ske enkelte Fejl, ogsaa paa Socialkontoret, uden at det behøvede at være Udvalgets eller Formandens Skyld, men Taleren vilde ikke derfor løbe fra Ansvar. Taleren vilde dog henstille, at man denne Gang enes om at tiltræde For-

slaget, da Pengene jo var udbetalt, og det ikke i Forvejen var sagt til Andragerne, at Hjælpen kunde have Fattighjælps Virkning.

P. Busch vilde dog hertil sige, at paa Udvalgets Møde, hvor Listen var fremlagt, havde Mindretallet taget Forbehold og sat Mærke ved dem, som man ønskede slettet, saa Socialudvalget havde haft Tid til at slette dem, hvis man havde villet.

I. C. Sørensen erklærede, at Mindretallet ikke kunde stemme for Listen, som den forelaa, saa der var ikke Grund til at vedblive at tærse Langhalm paa Sagen, og der forelaa jo ogsaa en vis Erkendelse fra Formandens Side. Taleren vilde dog protestere imod, at han det ene Øjeblik siger, at det er inhumant at berøve disse Mennesker deres Valgret, og bagefter indrømmer, at de ved en Fejltagelse er sluppet igennem.

Chr. Nielsen svarede, at de paagældende ikke var gjort opmærksom paa, at Hjælpen kunde bevirke Tab af Valgret, og hvis det skete bagefter, vilde en Mand, der havde faaet 17 Kr. i Understøttelse, med Rette finde det uretfærdigt. Det var rigtigt, at der var sat Mærker paa Listen, da den blev fremlagt, men da havde de faaet Hjælpen udbetalt, og det var da for sent at rette det.

Hans Madsen forstod godt, at der kunde indløbe en Fejl paa Socialkontoret i disse Dage. Da Lockouten traadte i Kraft, gik der ca. 14 Dage, før Arbejdsdirektoratet fik afgjort, hvilke Kasser der var lukkede eller aabne, og før man fik Meddelelse derom, var det vanskeligt at tage Standpunkt. Taleren vilde derfor henstille, at man ikke gør mere ud af Sagen, men ser nøjere paa de kommende Tilfælde.

Unmack Larsen vilde til Landsretssagførerens Paavisning af, at det skulde være i Strid med Loven, gøre opmærksom paa, at den nævnte Bestemmelse blev sat ind i Loven ved sidste Affattelse som et Kompromis; det var for at have en yderligere Ventil, at Ordene »eller andre den trængende utilregnelige Aarsager« blev indsat. Naar dette skulde fortolkes, vilde man fortolke efter den Grundindstilling, man havde overfor Spørgsmaalet. Nu skulde Socialudvalget afgøre, ikke blot om de paagældende skal have Understøttelse, som de i og for sig havde Ret til, men ogsaa om det skulde have de ejendommelige Følger som Tab af Valgret m. v., som alle sikkert vilde erkende var en Absurditet. Man havde vel næppe tænkt sig ved Lovens Fremkomst, at dens Undtagelsesbestemmelser skulde have særlig Betydning til Skade for de arbejdsløse, og det var derfor rimeligt, at Udvalget fortolkede den paa den mildest mulige Maade og lagde særlig Vægt paa Ordene »andre utilregnelige Aarsager«; naar Hovedvægten blev lagt paa dette, var der ingen særlig Grund til at hæfte sig saa stærkt ved denne Liste. Der var den Ejendommelighed her, at disse Mennesker skulde kaldes lockoutede, men de var faktisk arbejdsløse, da Lockouten traadte i Kraft, og kunde altsaa siges at være indirekte ramt af Lockouten. De havde før Lockouten faaet Understøttelse, og deres Trang var stadig den samme som før, derfor kom det til at virke uretfærdigt, at de nu skulde ind under andre Bestemmelser. Af den Grund maatte man her give Loven en meget vid Fortolkning, og det vilde være urimeligt at forlange, at en Mand, som faar en Sæk Brænde, skal miste sin Valgret. Sagen kunde selvfølgelig sættes paa Spidsen,

men Udvalget havde truffet Afgørelsen udfra de særlige Forudsætninger, der havde været Grundlag for denne Bestemmelses Tilblivelse, for at naa til det mest retfærdige Resultat, naar man tog alle Omstændigheder i Betragtning.

I. C. Sørensen hævdede, at naar en Mand havde tjent 2750 Kr. i Løbet af et Aar og blev arbejdsløs den 17. Februar, en Uge før Lockouten begyndte, vilde det være urimeligt, om denne Mand skulde stilles bedre end dem, der først blev arbejdsløse, da Lockouten kom. De Tilfælde, der var kritiseret, drejede sig alle om Folk, der havde tjent 2500—3000 Kr. i Løbet af sidste Aar, og som først blev arbejdsløse lige op til Lockouten. Taleren vilde spørge Unmack Larsen som Jurist, om han virkelig mente, at Undtagelsesbestemmelsen i § 307, som oven i Købet ikke stod i Loven, men kom ind ved Forhandling mellem de politiske Partier, kunde fortolkes saaledes af det sociale Udvalg i en Købstad, at Lovens Hovedbestemmelse derved gøres illusorisk.

Unmack Larsen svarede, at Udvalget selvfølgelig vilde lægge Forholdene til Rette, saaledes at den daglige Administration blev besørget af Embedsmændene, og det vilde ogsaa blive ordnet saaledes her, at de, der senere kommer, fuldtud opfylder Lovens Betingelser og altsaa falder ind under Undtagelsesbestemmelserne, saa Valgretten ikke kan fratages dem. Men der var i første Omgang sluppet en eller anden igennem, som man maaske ved en nøjere Sigten vilde have holdt ude. Naar man nu saa paa, at det ikke var egentlig lockoutede Folk, der var Tale om her, men Folk, som blev overført fra de lukkede Kasser, maatte man være berettiget til at fortolke Lovens Undtagelsesbestemmelse paa den bedst

mulige Maade for dem, og hvis der var Tvivl til Stede, maatte det afgøres til Gunst for den Understøttede. Andet var der ikke sket med Hensyn til den foreliggende Liste. Det var meningsløst at lade de paagældende lide under dette Forhold, fordi der maaske havde foreligget nogle Misforstaaelser ved Lockoutens Begyndelse. Spørgsmaalet om, hvem der skulde betragtes som lockoutede, var meget indviklet; det var først efterhaanden afgjort af Arbejdsdirektoratet gennem lange Cirkulærer, og man havde maattet samarbejde med Arbejdsanvisningskontoret for at faa Spørgsmaalet klaret; men i en saadan Overgangstid var man berettiget til at fortolke Undtagelsesbestemmelsen til bedst mulig Fordel for den Understøttede.

J. C. Sørensen kunde ikke se rettere, end at Unmack Larsens Synspunkt var forkert, og det kunde egentlig være interessant at forelægge et saadant Tilfælde for Ministeriet for at faa det prøvet i Praksis. Der stod udtrykkelig i Loven, at for saa vidt der skal ydes Hjælp til en Person, der er indblandet i en kollektiv Arbejdsstrid, saa medfører Hjælpen Fattighjælps Virkning; men det var dog givet, at en Mand, som faar Lockout-understøttelse, er indblandet i en kollektiv Arbejdsstrid. Spørgsmaalet var af saa principiel Betydning, at det vilde være interessant at faa det besvaret paa højere og visere Sted. Det var uforstaaeligt, at Hr. Unmack Larsen som Jurist kunde holde paa den af ham nævnte Fortolkning; det var at gøre Bestemmelsen til en stor Gramsepose, hvor alt kan smides hen uden Begrænsning, saaledes at naar Folk ikke opfyldte de to første Betingelser, kunde de altid komme ind under »utilregnelige Aarsager.«

Hans Madsen kunde til Dels give Landsretssagføren Ret, hvis Spørgsmaalet var saa enkelt, som han stillede det op, men det var langtfra Tilfældet. Det havde taget Arbejdsdirektoratet 14 Dage at gøre op, hvilke Fag der faldt ind under Arbejdsstriden, og i hvor stor Udstrækning, for det kunde godt være Dele af et Fag. Endelig kunde et Fags Arbejdsløshedskasse godt være aaben, fordi Faget var indblandet i Konflikten. Alle disse Ting gjorde det meget vanskeligt for Socialudvalget at overskue Situationen i de første Dage efter Lockoutens Ikrafttræden.

Chr. Nielsen oplyste, at alle de Folk, som fik Hjælp efter § 307, var at betragte enten direkte eller indirekte som Deltagere i en Arbejds-konflikt. Fordi en Mand ikke opfyldte de to første Betingelser i Paragrafen, kunde han dog godt opfylde den tredje, hvor der nævnes ham utilregnelige Aarsager, og det var tilstrækkeligt for at yde ham Hjælp uden Tab af Valgret. Her maatte tages i Betragtning, hvor længe han havde været arbejdsløs, og om han derefter var i Stand til at betale sin Husleje. Som nævnt kunde der være smuttet en eller anden igennem, som ikke burde have været med, men Byraadet maatte ogsaa betænke, hvor vanskeligt det kunde være at faa disse Folk skillet ud; de første Dage anede man intet om, hvorvidt de var lockoutede eller ikke, og man havde i flere Tilfælde faaet Penge tilbage fra Kasserne, efter at Kontoret havde betalt Ugepenge til dem. Der var ikke sket noget Misbrug med Kommunens Penge, og man maatte stadig holde paa, at der kan være dem utilregnelige Aarsager at tage i Betragtning. Taleren kunde dog indrømme, at den Mand, som blev

arbejdsløs den 7. Februar, ikke burde have haft Huslejhjælp.

J. C. Sørensen var efter Chr. Nielsens Tale blevet klar over, at alle de, som fandtes paa Listen, var lockoutede, og saa kunde Tale- ren ikke se rettere, end at det for manges Ved- kommende var i Strid med § 307. Man kunde vist godt slutte Diskussionen, for Mindretallet kunde ikke stemme for Forslaget.

U n m a c k L a r s e n forstod meget godt Min- dretallets Synspunkter; men der var ikke Tale om at gøre nogen Bestemmelse illusorisk, og man burde ikke overfor den foreliggende Liste rejse det principielle Spørgsmaal, fordi Listen var tilvejebragt i en Overgangstid til noget, som aldrig før havde været prøvet. Selvfølgelig kunde man med Styrke hævde Landsretssagfører Sø- rensens Synspunkt; men man kunde med lige saa stor Styrke sige, at Bestemmelsen maa brugs med megen Varsomhed, hvis man skal være ledet af ubetinget Retfærdighedshensyn. Det var en meget vid Bestemmelse, som Hr. Sørensen jo ogsaa indrømmede ved at kalde den en Gramse- pose, men saa maatte man ogsaa have Lov til at bruge den og fortolke den til mest mulig Fordel for de Understøttede. Man burde egent- lig kunne enes om at tiltræde Listen, naar man ellers indenfor Udvalget har været enige om denne omdisputerede Understøttelse.

P. B u s c h vilde rette en Misforstaaelse, naar det blev sagt, at Mindretallet ikke vilde tage Hensyn til de saakaldte utilregnelige Aarsager. Der var vist paa Listen 68 Personer, og deraf havde Mindretallet taget Forbehold overfor de 29; alle de Steder, hvor der var Mulighed for at fortolke det saaledes, at der kunde være Tale

om utilregnelige Aarsager, havde man ladet dem slippe igennem, men for de 29 var der ikke nogen som helst Begrundelse; det var stik imod Lovens Ord.

Borgmesteren haabede, at man nu havde faaet en grundig Belæring om Loven baade fra Jurister og andre kompetente Folk. Naar der kom en Konflikt, maatte man være meget forsigtig; Kommunen maatte være absolut neutral, og Udvalget maatte kunne forsvare de Tilfælde, hvor man ydede Hjælp i Henhold til utilregnelige Aarsager. Det var naturligt, at der i en Overgangstid var store Vanskeligheder og kunde ske enkelte Fejl, som ogsaa var indrømmet. Men nu var Pengene jo udbetalt, og Taleren vilde saa foreslaa, at man bliver enige om at tiltræde Forslaget med en Henstilling til Udvalget om at være varsomt i saadanne Tilfælde.

J. C. Sørensen erklærede, at den konservative Gruppe ikke kunde gaa med dertil, men maatte forlange Afstemning.

Flertallets Indstilling vedtoges med 12 Stemmer mod 7.

31. (J. Nr. 16⁴⁷—1935). Indstilling fra Socialudvalget om Bevilling af **Kommunehjælp** udover den i § 297, Stk. 1, fastsatte Grænse.

Indstillingen vedtoges.

32. (J. Nr. 16⁴⁸—1935). Indstilling fra Socialudvalget om Bevilling af **Tillægshjælp** til Arbejdsløses Understøttelse og Sygekassepenge efter § 293, Stk. 2.

Mindretallet tager Forbehold for en Del Personers Vedkommende.

Chr. Nielsen anmodede om at faa Sagen udsat.

Udsattes.

33. (J. Nr. 553—1935). Indstilling fra Socialudvalget om Bevilling af yderligere **Brændselshjælp** til Invalide- og Aldersrentenydere.

Indstillingen vedtoges.

34. (J. Nr. ^{108—118}—1935). 10 Indstillinger angaaende Tildeling af ekstraordinær **Aldersrente**.

Indstillingerne vedtoges.

35. (J. Nr. 702—1935). Sagen angaaende **Indførelse af Week-end** under Aarhus Kommune.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Paa Foranledning af Handels- og Kontor-medhjælperforeningen har Lønudvalget ført Forhandling med Foreningen angaaende en eventuel Omlægning af de nugældende meget forskellige Arbejdstider paa Kommunens forskellige Kontorer. I Henhold hertil tillader man sig at indstille følgende til Vedtagelse:

Arbejdstiden paa Kommunens samtlige Kontorer fastsættes til 44 Timer ugentlig, hvilket Timeantal fordeles med 8 Timers Arbejde paa Ugens 5 første Hverdage og 4 Timers Arbejde paa Lørdage.

Der indføres saavidt muligt ensartet og samlet Arbejdstid og dermed ensartet Ekspeditionstid paa Kommunens Kontorer, saaledes at Arbejdstiden bliver f. Eks. paa Ugens 5 første Hverdage fra Kl. 8 til 16^{1/2} eller fra Kl. 8^{1/2} til 17, i begge Tilfælde inkl. ^{1/2} Times Spisepause, og paa Lørdage henholdsvis fra Kl. 8 til 12 eller fra Kl. 8^{1/2} til 12^{1/2} uden Spisepause. Hvor særlige Forhold med Hensyn til Ekspedition m. m. gør sig gældende, skal de enkelte Institutioner dog kunne omlægge Arbejdstiden for en eller flere af Kontorets Funktionærer uden at der ydes de paagældende Vederlag af nogen Art herfor.«

Budgetudvalget mener ikke at kunne tiltræde Tanken om almindelig Indførelse af Week-end, men maa holde for, at Kontortiden overalt fastsættes til 8 Timer daglig inkl. $\frac{1}{2}$ Times Spisetid.

Stecher Christensen oplyste, at Lønudvalget, vistnok efter Opfordring af Budgetudvalget, havde taget Spørgsmaalet op om Handels- og Kontormedhjælpernes Arbejdstid ved Aarhus Kommune. Der fandtes en Byraadsbeslutning fra 1916, hvor Arbejdstiden blev fastsat til 8 Timer daglig med $\frac{1}{2}$ Times Spisetid, men paa nogle smaa Kontorer var Arbejdstiden helt nede paa 6 Timer, og det var rimeligt at have en ensartet Kontortid. Det tidligere Lønudvalg med Holger Eriksen som Formand havde forhandlet med Handels- og Kontormedhjælperforeningen om Sagen, og Foreningen fremsatte samtidig Ønske om Week-end. Det lykkedes at naa til et Resultat med 44 Timers effektiv Arbejdstid om Ugen og Indførelse af Week-end, hvor det kunde lade sig gøre, altsaa saaledes, at Administrationen bestemte, i hvor stor Udstrækning det kunde finde Sted, og hvor der var særlige Forhold til Stede, var man berettiget til at lade enkelte af Personalet blive tilbage i den ordinære Kontortid. Sagen blev saa sendt til Budgetudvalget, som ikke var enig med Lønudvalget, hvorfor den blev sendt tilbage til dette. I Mellemtiden var Hr. Moustén blevet Medlem af Lønudvalget, og han tog nu Forbehold overfor Forslaget, og ved senere Behandling i Budgetudvalget stemte 3 Medlemmer imod, medens Hr. Fanger og Taleren stemte for Lønudvalgets Forslag. Nu havde Sagen været forelagt i Gruppen, og der var udtalt nogen Betænkkelighed ved at indføre Week-end for en isoleret Del af Kommunens Arbejdere, og selv

om man ikke principielt var Modstander af Week-end, mente man ikke, at Øjeblikket var inde til at indføre det for samtlige Arbejdere ved Kommunen. Det reelle var altsaa, at Gruppen gik imod Lønudvalgets Indstilling, og hvad Resultat man derefter kunde komme til m. H. t. Arbejdstiden, vidste Taleren ikke; for Lønudvalget var jo gaaet ind paa en Ordning med 44 Timers Arbejdstid under Forudsætning af Week-end. Men Taleren havde altsaa den smertelige Opgave paa den socialdemokratiske Gruppes Vegne at indstille Forslaget til Forkastelse.

J. R. Fanger hævdede, at naar man forhandler med en Organisation under Forudsætning af Byraadets Godkendelse, og man enes om en Indstilling, bør Udvalgets Medlemmer gaa ind for denne overfor Byraadet. Naar man ikke var gaaet til en almindelig Indførelse af Week-end, var Grunden den, at der fandtes mange Institutioner ved Kommunen, hvor den ikke kunde indføres, saaledes ved Sporvejene, Brandvæsenet, Politiet o. s. v. Men man kunde udmærket indføre den paa de fleste Kontorer, og der havde den ogsaa mere Betydning end paa Arbejdspladserne. Taleren syntes, at den af Lønudvalget foreslaaede Ordning var meget fornuftig, og vilde henstille at vedtage Lønudvalgets Forslag.

I. C. Sørensen maatte indrømme, at det Kaos, der havde hersket i den socialdemokratiske Gruppe, ogsaa havde hersket indenfor den konservative Gruppe. Her var Hr. Fanger særdeles glad for Lønudvalgets Forslag, medens Taleren, skønt meget stærk Tilhænger af Week-end, maatte stemme for Budgetudvalgets Indstilling. Det var vist egentlig Holger Eriksen og Taleren, som først havde rejst Spørgsmaalet om Week-end;

men det havde vist sig, at Tanken mødte større Vanskeligheder end ventet, først fra Funktionærerne selv, der ikke syntes at interessere sig særlig derfor, og dernæst var der ogsaa en Vanskelighed, som Borgmesteren havde paapeget. Det var vel Grunden til, at man maatte lade Spørgsmaalet falde i Øjeblikket, og af disse Grunde vilde Taleren altsaa støtte Budgetudvalgets Forslag, men antog iøvrigt, at Tanken om Week-end ikke derfor var død, men nok vilde blive taget op igen, og forhaabentlig fandt man saa en Form, hvorunder man kunde gennemføre denne udmærkede Idé, som baade Principalerne og Kontorstanden saa paa med Interesse. En af de Ting, som gjorde en Gennemførelse vanskelig, var, at flere Kontorer ikke overholdt den Arbejdstid, som i Virkeligheden var en Aftale mellem Byraadet og Organisationen. Det var forkert, og Taleren vilde meget henstille, at dette Forhold bliver rettet, for man kunde ikke have uensartede Arbejdstider paa Kontorerne, lige fra 6 Timer til 7½ Time daglig. En anden Ting var, at selv om man flere Steder var nede paa 6—6½ Timers Arbejdstid, tog man alligevel ofte Ekstrahjælp, og der aflønnes efter en Arbejdstid paa 7½ à 8 Timer; det var en positiv Urigtighed, som der kunde bruges meget stærke Ord om, og det maatte absolut rettes. Det var ikke Meningen, at Spørgsmaal om Løn- og Arbejdsforhold skulde laves underhaanden ved Dispositioner fra Embedsmændenes Side; det maatte ske direkte mellem Organisationen og Byraadet.

J. R. Fanger havde i Lønudvalget rejst Spørgsmaalet om Arbejdstiden, men det var meget vanskeligt at faa det frem; saa kom Forhandlingerne om Week-end, og derved fik man kon-

stateret, hvor lang Arbejdstiden var. Naar det blev sagt, at Organisationen ikke var særlig glad derved, saa efterlyste den dog Forslaget ved den sidste Forhandling, og selv om enkelte Funktionærer var imod Tanken, maatte det være Organisationens Bestyrelse, der forhandler og træffer Overenskomst. Det var jo forstaaeligt, at man ikke ønskede nogen Ændring paa de Kontorer, hvor der kun var 6—6½ Times daglig Arbejdstid. Men Lønudvalget kunde næppe paatage sig at indføre ensartet Arbejdstid, naar Udvalget ikke kunde faa sine Overenskomster vedtaget i Byraadet, saa maatte det blive Budgetudvalgets Sag.

Borgmesteren svarede, at Byraadet jo endnu var øverste Myndighed, og Lønudvalget maatte finde sig i eventuelt at faa sine Forslag forkastet. Skulde Lønudvalget erklære sig fallit, maatte Budgetudvalget træde til. Man vilde give det Udseende af, at det var meget vanskeligt at faa indført ensartet Kontortid; men paa alle de store Kontorer var Arbejdstiden som vedtaget af Byraadet, og saa kunde det vel ogsaa rettes paa de smaa Kontorer. Nogle af disse havde det forøvrigt saaledes, at Personalet undertiden maa tage noget Overarbejde uden Betaling, medens de til daglig havde noget mindre. Det var uheldigt at indføre Week-end for en lille Gruppe af Kommunens Folk, og adskillige Kontorer, f. Eks. Socialkontoret, havde erklæret, at det var umuligt at lukke en Eftermiddag. Taleren var ikke modstander af Week-end, men den skulde gennemføres paa en Basis, saa det ikke kom til at koste Kommunen noget; man havde ikke Raad til at nedsætte Arbejdstiden med 3 Timer om Ugen. Paa Statsbanernes Centralværksteder havde man indført Week-end paa den Maade, at der de

øvrige Dage arbejdedes 8 $\frac{1}{2}$ Time, og: hvis en lignende Ordning kunde indføres for samtlige Kommunens Funktionærer med Undtagelse af dem, der stod i kontinuerlig Drift, havde Taleren intet derimod. Hvis der engang ved Lov skulde indføres forkortet Arbejdstid, var Forholdet noget andet, men her maatte Staten gaa i Spidsen. Taleren vilde anbefale, at man vedtager, at Sagen ikke kan fremmes paa det foreliggende Grundlag, men at man er villig til at tage en almindelig Drøftelse af Spørgsmaalet med samtlige kommunale Organisationer.

J. R. Fanger bemærkede, at hvis de paa nogle Kontorer maatte tage Overarbejde enkelte Dage, saa var det ulovligt at arbejde mere end 8 Timer daglig, selv om de fik Fritid derfor til andre Tider, og hvis Organisationen fik det at vide, vilde den gribe ind. Naar Borgmesteren havde kaldt Forslaget en Nedsættelse af Arbejdstiden, saa var det ikke rigtigt; det var tværtimod en Forøgelse for nogles Vedkommende. Det saa ogsaa mærkeligt ud, at f. Eks. Socialkontoret ikke kunde lukkes Lørdag Eftermiddag, hvis der da ikke skulde indføres Døgndrift! Men der var altsaa ikke nogen som helst Merudgift forbundet med Forslaget, og der kunde ikke tales om nogen Udgift for Kommunen ved dets Gennemførelse. Taleren vilde stadig fastholde Lønudvalgets Forslag.

Stecher Christensen havde samme Opfattelse som Landsretsagfører Sørensen, at Weekend Forslaget vilde komme igen, for det var den almindelige Udvikling baade ved Kommuner og andre Steder. Naar Landsretssagføreren nævnte, at der forelaa en Aftale med Handels- og Kontor-medhjælperforeningen om Arbejdstiden, var det

ikke rigtigt; det var Byraadet, som ensidigt havde vedtaget det, selv om Organisationen ikke havde gjort Indsigelse; men det reelle var dog, at der faktisk ikke fandtes 8 Timers Arbejdsdag ved Kommunen, og opnaaede Fordele kunde ikke inddrages indenfor en Overenskomstperiode. Taleren holdt ikke af Borgmesterens Udtalelse om Lønudvalgets Fallit; men nu fik man jo Lejlighed til at tale med Kontorerne igen om Spørgsmaalet, og saa maatte man jo se, om det vilde blive vanskeligt at løse.

Borgmesteren antog, der var Flertal for, at man ikke paa det foreliggende Grundlag kan tiltræde Forslaget om Week-end. Angaaende Arbejdstiden kunde dette Spørgsmaal vel nok ændres uden at sende Sagen til Lønudvalget; der fandtes jo en tidligere Byraadsbeslutning derom, og det kunde meddeles Kontorerne, at denne Vedtagelse skal overholdes. Man kunde jo ogsaa sende Sagen til Lønudvalget og opfordre dette til at tage Spørgsmaalet op om Gennemførelse af en ensartet Arbejdstid, som ikke maa være mindre end $7\frac{1}{2}$ Time daglig.

Kai Blicher erklærede at ville stemme for Lønudvalgets Forslag.

Budgetudvalgets Indstilling vedtoges med alle Stemmer mod 3.
